

Het Panbos in Zeist

Waar gaan we heen?

Naar het Panbos...

Het Panbos ligt ten westen van Zeist, richting Bilthoven en grenst aan de landgoederen Houtringe en Beerschoten. Tezamen met de riante parken van deze landgoederen vormt het een natuurgebied van 378 hectare (1 hectare is 1,5 voetbalveld).

Het Panbos was vroeger een stuifduinlandschap: een landschap bestaande uit zandvlaktes dat bij wind snel zandverstuivingen veroorzaakten. Dit wordt ook wel lopend zand genoemd. Nog altijd zijn er kleine zandvlaktes te vinden, maar het grootste gedeelte is nu begroeid met naaldbos. Het Panbos is een betrekkelijk jong bosgebied. Het is aangelegd rond het einde van de 19e eeuw. De oudste bomen zijn dan ook ongeveer 115 jaar oud.

Wat gaan we daar doen?

Het panbos heeft zijn bijzondere karakter te danken aan de oude grove dennen. Deze dennen staan aan de rand van de zandvlaktes. Door de wind is het zand tussen de boomwortels weggestoven. Hierdoor liggen de grillige wortels bloot.

Om het landschap van het Panbos goed leefbaar te houden is het nodig om groepjes jonge naaldbomen weg te halen. Zo krijgt het landschap letterlijk 'meer lucht', omdat het anders dicht zou groeien met naaldbomen. Het verwijderen van deze jonge naaldbomen doe je door ze tot op de grond af te zagen. Soms moet je de natuur dus een handje helpen door jonge boompjes weg te zagen.

Wat is dit voor gebied?

Het Panbos grenst direct aan landgoed Beerschoten en Houtringe. Beide landgoederen maken onderdeel uit van de Stichtse Lustwarande; een gebied tussen Bilthoven en Leersum waar een lint aan landgoederen ligt. Rond 1800 werd de Utrechtse Heuvelrug immens populair bij rijke mensen. Zij kochten grote stukken grond waarop zij een zomerhuis bouwden. Ze noemden het een buitenplaats: een huis op een plaats buiten de stad. Zo konden de rijkelui in de zomer de stinkende, warme stad ontvluchten,

en genoten zij van huis, tuin, bos en gezonde lucht. De zuidflank van de Heuvelrug was een ideale vestigingsplaats. De huizen stonden hoog en droog op de zandgronden. Maar door de overgang naar de lagere, natte kleigrond (Kromme Rijngebied) was het gebied zeer geschikt voor de aanleg van hun grote, modieuze Engelse landschapstuinen. Kenmerkend voor deze tuinen zijn de afwisseling van hoog en laag, slingerende wandelpaadjes, verrassende doorkijkjes en waterpartijen. Maar ook legden deze landgoedeigenaren complete bossen aan. Was de heuvelrug voor 1850 nog een woest gebied van zand en heide, nadien werd het een bosrijke omgeving.

Voor wie gaan jullie aan het werk?

Het Panbos wordt beheerd door Stichting Het Utrechts Landschap. Deze organisatie koopt, beheert en ontwikkelt natuurgebieden in de provincie. En jullie gaan ze helpen met het mooi houden van een van hun terreinen: het Panbos.

**SUCCES MET HET WERK
EN VEEL PLEZIER!!**